

Soldater under alvorlig Straf paa Marsch-
øvelser at synge: „den tappre Landsoldat?“

2. Hvis dette virkelig er Tilfældet, tør man da ikke vente, at Krigsministeriet uopholdelig vil foranledige, at den Vedkommende tilbagekalder en for Nationen saa frænkende Brigade-Ordre?“ — (Ophold).

Da ingen Afstemning begjæres, har Thinget saaledes givet sit Samtykke til, at Forespørgselen stilles.

Jeg skal dog anmelden, at den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 1ste Valgkreds (B. Christensen) har tilskrevet mig, at han ikke vil modtage nogen Meddelelse af Actstykker eller Deslige under den Forudsætning, at de skulle hemmeligholdes. — Dette maa jeg naturligvis aldeles overlade til enhver enkelt af de ærede Rigsdagsmands individuelle Afgjørelse, og jeg skal derfor kun bede, at Enhver der ikke vil modtage disse Actstykker under den Betingelse, under hvilken de fra Regjeringens Side ere meddeelte, vil lade være at modtage dem, indtil der maaskee ved Thingets Beslutning eller efter Conference med Ministeriet senere tages anden Bestemmelse.

Grundtvig: Maa jeg spørge den ærede Formand, om det ikke kun var et Ønske, der yttredes af Ministeriet. Det forekommer mig ikke, det var gjort til en Betingelse, at vi skulde holde det Altsammen hemmeligt.

Formanden: Det er ikke et blot Ønske fra Ministeriets Side, men det er en Forudsætning for Meddelelsen af disse Actstykker.

Grundtvig: Mig synes det var kun Discretionen, som var en Forudsætning.

Man gif derpaa over til Fortsættelsen af 1ste Behandling af Forslag til en Communallov.

Næe: Jeg kan ikke ganske tiltræde den strange Fordømmelsesdom, der er bleven udtalt over det foreliggende Forslag. Jeg troer ikke, man med Føie kan sige, at det er saa aldeles ubrugeligt, at der ikke ved fortsat Behandling deraf skulde kunne udgaae en Communallov, som vi idetmindste foreløbigen kunde være tilfredse med. I alle Tilfælde er dog

Rammen ved Loven saaledes beskaffen, at der indenfor den maatte kunne skabes endeel Godt. Loven har dog allerede det Gode fremfor de mange Lovgivningsdele, som begrunde den nærværende communale Tilstand, at den under Et samler baade Kjøbstad og Land og Hovedstaden, der udgjør en tredje hidtil særskilt Deel; at den samler under nogenlunde ligesartede Bestemmelser Communesforhold, som i deres Væsen, i deres Indretning og i deres Form hidtil have været aldeles adskilte og forskellige fra hinanden. Lovforslaget har tillige et Hovedgode, at det udvider Valgretten, at det idetmindste deri begrunder et større Communal-Område, end der hidtil har været tilstede. Jeg troer, at det er et Hovedgode, som man ikke tør tabe af Sigte, naar man, hvori jeg ogsaa iøvrigt er enig, i mange andre Henseender har overordentlig Meget paa Lovforslaget at udsætte. Den Hovedindvending, jeg har imod det, er den samme, som blev udtalt af den ærede Taler, som i forrige Møde sidst havde Ordet, at Lovforslaget ikke er konservativt nok, det vil sige, at det ikke tilstrækkeligen konserverer det Gode, som dog findes i den nærværende Communallovgivning og ikke søger at fremme Udviklingen af de Spirer til noget Bedre, som ogsaa i den ere tilstede; at den dernæst allermindst er, hvad den bebuder sig i konservativ Retning at være, konservativ ligeoverfor Grundlovens Bestemmelser. Grundloven fastsætter, at Beskyrelsen af Kommunernes Anliggender skal overlades til dem selv under Statens Tilsyn. Her kunde derimod næsten siges det Omvendte at være bleven Tilfældet. Det er tildeels under Kommunens Tilsyn, at deres Styrelse her voldgives til Staten. Det kan virkelig ikke siges at harmonere med Grundloven, hverken med dens Aand eller dens Bogstav. Jeg vil med Hensyn til „Tilsynet“ ikke længere opholde mig ved dette Punkt, da det allerede væsentligt er bleven omhandlet af en tidligere Taler fra Odense Amt. En anden Hovedmangel, for at Grundlovens Bestemmelser skulde opfyldes, er den, at det communale Område for Virksomheden slet ikke er sleet Fyldest, at der ikke er sleet Kommunerne „Ret“ i det, der her er foreslaaet